

INGEKOMEN		
15 MEI 2014		
Zaak	10607	Stuk 20062
Afdeling	020	OVB J.M. n

Raad van de gemeente Dalfsen
Postbus 35
7720 AA DALFSEN

Datum
14 mei 2014

Ons nummer
201307687/1/R1

Uw kenmerk

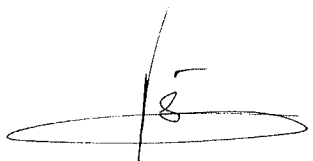
Onderwerp
Dalfsen
Bp. en Beeldkwaliteitplan
recreatieterreinen en recreatiewoningen
gemeente Dalfsen

Behandelend ambtenaar
R. Hamelink
070-4264012

In de bovenvermelde zaak is een uitspraak gedaan. Een afschrift daarvan treft u hierbij aan.
De behandeling van de zaak is daarmee nog niet beëindigd. In de uitspraak kunt u lezen welke opdracht de Afdeling heeft verstrekt.
De verdere behandeling zal worden voortgezet onder het zaaknummer 201307687/2.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

De administratie is op 30 mei gesloten.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

J.H. Scholten en J. Scholten-Orellanes (hierna tezamen en in enkelvoud:
Scholten), wonend te Dalfsen,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Dalfsen,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 24 juni 2013 heeft de raad het bestemmingsplan "Recreatieterreinen en recreatiewoningen gemeente Dalfsen" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft Scholten beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Scholten heeft nadere stukken ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 februari 2014, waar Scholten, bijgestaan door mr. C.J. Kuijpers, en de raad, vertegenwoordigd door H.H. Lammertsen, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:51d van de Awb, voor zover hier van belang, kan de Afdeling het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.
2. Het bestemmingsplan voorziet in een planologische regeling voor de terreinen voor verblijfsrecreatie in het buitengebied van de gemeente Dalfsen.
3. Voor zover Scholten betoogt dat het gezien correspondentie van voor de vaststelling van het plan lijkt alsof de besluitvorming omtrent bestemmingsplannen ten onrechte in handen ligt van het college van burgemeester en wethouders en niet van de raad, stelt de Afdeling vast dat de in de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) en de Awb vervatte procedure tot vaststelling van het plan is gevolgd en het besluit in overeenstemming daarmee door de raad is genomen.
Het betoog faalt.
4. Scholten, eigenaar van het perceel Rosengaardeweg 47, richt zich voorts tegen het plandeel voor de gronden aan de Rosengaardeweg. Hij betoogt dat het gebied aan de Rosengaardeweg ten onrechte in het plan is opgenomen nu dit gebied geen recreatieterrein betreft. Het gaat immers om een gebied, waarbij elk huis op een in eigendom toebehorend afzonderlijk perceel met eigen toegang is gelegen en meer dan de helft van de bewoners beschikt over een huis waarin permanent bewoond mag worden.
  - 4.1. De Afdeling is van oordeel dat de omstandigheid dat de woningen op afzonderlijke percelen met eigen toegang liggen niet betekent dat hier geen sprake is van een recreatieterrein. Dat in de loop der tijd permanente bewoning is ontstaan in een deel van de huizen, brengt op zich ook niet met zich dat niet of niet langer sprake is van een recreatieterrein. De raad heeft onbestreden gesteld dat het desbetreffende gebied vanaf de bouw van de

eerste recreatiewoningen is bedoeld voor gebruik als recreatieterrein en dat het gebied als recreatieterrein zal worden behouden. De raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het gebied aan de Rosengardeweg een recreatieterrein betreft. Het betoog faalt.

5. Scholten betoogt dat het plan permanente bewoning op zijn perceel Rosengardeweg 47 mogelijk zou moeten maken. In strijd met het gelijkheidsbeginsel is geen objectgebonden gedoogbeschikking voor zijn perceel opgenomen in het plan. Hierbij voert hij aan dat hij op grond van de brief van de gemeente van 26 januari 2013 ervan uit mocht gaan dat voor zijn woning een objectgebonden gedoogbeschikking zou worden afgegeven.

5.1. De raad stelt dat in de uitspraak van de Afdeling van 18 juli 2012 in zaak nr. 201100701/1/R2 (www.raadvanstate.nl) is opgenomen dat het college van gedeputeerde staten van Overijssel heeft gesteld dat, waar gemeentebesturen op het moment van inwerkingtreding van de provinciale Omgevingsverordening een objectgebonden gedoogbeschikking hebben toegekend, dit als een te respecteren bestaand recht kan worden aangemerkt, hetgeen naar het oordeel van het college door middel van een daarop toegesneden aanduiding en gebruiksvoorschrift in het plan kan worden opgenomen. Voor het perceel Rosengardeweg 47 was op voormeld moment van inwerkingtreding geen objectgebonden beschikking verleend. Ook nadien is die niet verleend. De raad stelt voorts dat bewoners die kunnen aantonen dat ze de recreatiewoning voor of op 31 oktober 2003 bewoonden en sedertdien onafgebroken bewonen, een persoonsgebonden omgevingsvergunning op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) kunnen krijgen. Slechts voor de gevallen waarvoor geen mogelijkheid bestaat om de recreatiewoning permanent te bewonen is handhavingsbeleid vastgesteld.

5.2. Blijkens de verbeelding voorziet het plan voor het plandeel Rosengardeweg grotendeels in de bestemming "Recreatie – Recreatiewoningenterrein" en een aantal bouwvlakken, waaronder een bouwvlak voor het perceel Rosengardeweg 47.

Ingevolge artikel 6, lid 6.1, aanhef en onder a, van de planregels zijn de voor "Recreatie – Recreatiewoningenterrein" aangewezen gronden bestemd voor verblijfsrecreatie in recreatiewoningen.

Ingevolge lid 6.5, aanhef en onder a, wordt tot een gebruik in strijd met het plan in ieder geval gerekend het gebruik van de recreatiewoningen voor permanente bewoning, met dien verstande dat permanente bewoning op grond van een objectgebonden gedoogbeschikking zoals die zijn opgenomen in bijlage 3, lijst van permanente bewoning, is toegestaan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van wonen - permanente bewoning".

5.3. Ingevolge artikel 2.12.3, eerste lid, van de Omgevingsverordening Overijssel sluiten de regels van bestemmingsplannen permanente bewoning van recreatiewoningen en recreatieverblijven uit.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, permanente bewoning van recreatiewoningen worden toegestaan met een daarop gericht persoonsgebonden

overgangsrecht, een persoonsgebonden gedoogbeschikking of een persoonsgebonden ontheffing, voor zover deze recreatiewoningen vóór of op 31 oktober 2003 permanent werden bewoond en dat gebruik sindsdien onafgebroken is voortgezet.

5.4. Bij besluit van 30 juni 1994, gewijzigd bij besluit van 30 januari 1995, heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Dalfsen beleid vastgesteld inzake permanente bewoning van recreatiewoningen. Aan bewoners die op de peildatum 1 juli 1994 in de GBA stonden ingeschreven, dan wel op andere wijze konden aantonen de recreatiewoning permanent te bewonen, is toen een objectgebonden gedoogbeschikking verstrekt.

5.5. In paragraaf 1.1 van de beleidsregels "Persoonsgebonden omgevingsvergunning voor het permanent bewonen van een recreatiewoning" van 29 oktober 2012 staat dat het permanent bewonen van een recreatiewoning in strijd is met de geldende bestemmingsplannen. De wetgever heeft, om tot beëindiging van illegale bewoning te komen, in het Besluit omgevingsrecht de mogelijkheid opgenomen om een persoonsgebonden omgevingsvergunning te verstrekken. Dit houdt in dat een bewoner van een recreatiewoning een omgevingsvergunning kan krijgen voor het permanent bewonen van die recreatiewoning. De vergunning geldt alleen voor de desbetreffende bewoner in de desbetreffende recreatiewoning. Op het moment dat de bewoner de woning verlaat, vervalt daarmee ook het recht om de woning permanent te bewonen.

5.6. De Afdeling stelt vast dat voor de woning van Scholten aan de Rosengardeweg 47 geen objectgebonden gedoogbeschikking is afgegeven. De vraag of deze beschikking terecht niet is afgegeven, kan in deze procedure niet aan de orde komen. De raad heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de gevallen waarin op grond van het in 1994 vastgestelde beleid inzake permanente bewoning van recreatiewoningen een objectgebonden gedoogbeschikking is verleend niet vergelijkbaar zijn met de situatie van Scholten. De omstandigheid dat hij, hoewel eigenaar sinds 1989, zich pas in januari 1995 in de GBA heeft laten inschrijven, dient voor zijn rekening te blijven. Het beroep op het vertrouwensbeginsel faalt. Scholten heeft niet aannemelijk gemaakt dat ter zake van het plaatsen van zijn perceel op de lijst van permanente bewoning in bijlage 3 bij de planregels of het in planologisch opzicht gelijk stellen van zijn perceel aan percelen waarvoor een objectgebonden gedoogbeschikking is verleend in rechte te honoreren verwachtingen zijn gewekt. Het betoog faalt in zoverre.

De Afdeling overweegt voorts dat Scholten volgens de raad in aanmerking komt voor een omgevingsvergunning voor het permanent bewonen van de woning op het perceel Rosengardeweg 47 op grond van artikel 2.12, eerste lid, onder a, van de Wabo, in samenhang met artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo. Nu de raad gelet op het vorenstaande het standpunt heeft ingenomen dat permanente bewoning van de woning door Scholten ruimtelijk aanvaardbaar is, heeft de raad in redelijkheid niet kunnen afzien van het in het plan opnemen van persoonsgebonden overgangsrecht ter zake. Niet kan worden staande gehouden dat, zoals de raad stelt, met

persoonsgebonden overgangsrecht, in vergelijking tot een omgevingsvergunning als voormeld, minder duidelijk is wie tot permanente bewoning gerechtigd is. Ook is het verkrijgen van een persoonsgebonden vergunning niet gelijk te stellen aan het in het plan opnemen van persoonsgebonden overgangsrecht. Door niet in persoonsgebonden overgangsrecht te voorzien heeft de raad het plan in zoverre vastgesteld in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Het bestreden besluit is in zoverre genomen in strijd met artikel 3.1, eerste lid, van de Wro. Het betoog slaagt voor het overige.

6. De Afdeling ziet in het belang van een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding de raad op de voet van artikel 8:51d van de Awb op te dragen het in 5.6 geconstateerde gebrek in het bestreden besluit binnen de hierna te noemen termijn te herstellen.

De raad dient daartoe met inachtneming van hetgeen is overwogen onder 5.6 het bestreden besluit te wijzigen door voor het perceel Rosengardeweg 47 in de planregels persoonsgebonden overgangsrecht op te nemen.

Afdeling 3.4 van de Awb hoeft niet te worden toegepast. De raad dient de wijziging van het besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

7. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

draagt de raad van de gemeente Dalfsen op om binnen 16 weken na de verzending van deze tussenuitspraak:

- met inachtneming van overweging 5.6 het daar omschreven gebrek te herstellen, en;
- de Afdeling de uitkomst mede te delen en de wijziging van het besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. Th.C. van Sloten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van staat.

w.g. Van Sloten
lid van de enkelvoudige kamer

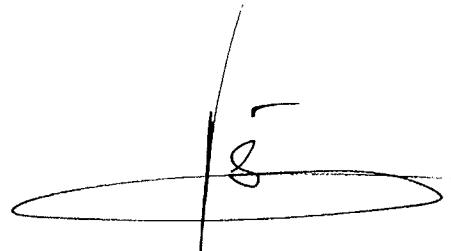
w.g. Zwemstra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 mei 2014

91-770.

Verzonden: 14 mei 2014

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser